

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I LÆ (STILLEBEN) (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637054464/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

janret sig og tænkt, at hele hendes Liv skulde blive et Offer til ingen Nytte, og saa fortælle ham, hvorledes hun havde løst sit Haar og .... ja, fortælle ham det Altsammen og vise ham Billedet med Jephthas Datter. Han skulde i det Hele faa Alt at vide, hvad hun havde tænkt, saa var det ikke tænkt forgjæves.

Og hvor det vilde være heldigt for hendes Fader, hvis mulig engang, maaske o. s. v., saa heldigt, at det maaske blev et Spørgsmaal, om det ikke var en Pligt at gøre det alene for hans Skyld; de vilde passe godt paa ham og tage ham til sig, maaske de kunde kurere ham fuldstændig.

Hvor det var morsomt at sidde der nede i Lysthuset. Hun havde ikke i et helt Aar let saa meget som iaften. Han havde været lidt rask paa det imod hende, men det var jo ikke Noget at være vred for, ikke det Mindste; det var jo blot, fordi han syntes saa godt om hende. Men hvor man blev behagelig tung i Hovedet af den Champagne. Dejlig smagte den. Den mousserede som den Bruslimonade fra dengang .... Og Louise Rasmussen .... Og ham i Drengetrøje .... Og da de kjørte i Skoven sammen.

Sagtelig bølgede Lindens Grene hid og did .... og de strakte sig ind ad Vinduet .... og hun og han sad derude i den grønne Top, han havde Drengetrøje .... Og hvor man saac Tænderne i hans Ansigt .... Nej, det var jo Noget, hun drømte .... han var jo voxen, det vidste hun godt; men han, der sad ved Siden af hende i Træet, var jo ogsaa en voxen Mand med Skjæg .... Saa kaldte de paa dem .... men de vilde ikke gaa ned .... Saa tog han hende om Livet og kyssede hende .... Og hun kyssede igjen .... en, to, tre, fire Gange ....

*

Den næste Morgen modtog en lys og glædelig Stemning hendes Sind, inden hun ret var vaagen. Hun vidste, at der var noget Lykkeligt, der ventede hende. Saa sikker var hun paa, at det var noget rigtig Lykkeligt, at hun ikke brød sig meget om at vaagne helt for at klare sig, hvad det var.

Men endelig vaagnede hun fuldstændig og lod saa med stor Glæde alle Billederne fra den foregaaende Dag drage